

Sygn. akt VIII U 1119/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodnicząca – Sędzia S.O. Zofia Kubalska

Protokolant – p.o. prot. sąd. Julia Biegaj

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2017 roku w Lublinie

sprawy L. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek odwołania L. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 16 sierpnia 2016 roku znak (...)

I. oddala odwołanie;

II. oddala wniosek pełnomocnika wnioskodawcy o zasądzenie kosztów procesu.

Sygn. akt VIII U 1119/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 16 sierpnia 2016 roku (znak: (...)) odmówił L. Z. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych. Nadto wskazano, że L. Z. na dzień 1 stycznia 2009 roku nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszącego, co najmniej 15 lat, zgodnie z treścią art. 4 w związku z art. 49 cytowanej ustawy (decyzja – k. 29 t. II akt ZUS).

W dniu 30 sierpnia 2016 roku L. Z. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, zaskarżając ją w całości i domagając się jej zmiany poprzez przyznanie emerytury pomostowej. Zarzucił naruszenie art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych oraz przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (w szczególności § 4 pkt 3) poprzez ustalenie, iż przedkładając świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawione w dniu 10 grudnia 2014 roku, przez (...) Budownictwo sp. z o.o. w W. za okres od dnia 15 października 1974 roku, do dnia 31 grudnia 2008 roku, ubezpieczony nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach. W jego ocenie pracodawca podał w świadectwie okres zatrudnienia w zakładzie pracy, rodzaj wykonywania pracy, z przyporządkowaniem jej do warunków w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin § 4 ust. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1993 roku, co pozwala na pozbawione wątpliwości określenie wykonywania pracy, jako wykonywanej w szczególnych warunkach. W tej sytuacji nie ma podstaw do odmowy przyznania mu emerytury pomostowej (odwołanie – k. 2-7 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie uzasadniając, jak w treści zaskarżonej decyzji. Dodał, że do stażu pracy w warunkach szczególnych w myśl art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych nie został zaliczony okres od dnia 15 października 1974 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku, albowiem pracodawca, jako podstawę prawną wskazał rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku, nie potwierdzając, że skarżący w wymienionym okresie wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych (odpowiedź na odwołanie – k. 8 a.s.).

Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił, co następuje:

L. Z. urodził się w dniu (...). Jest uprawniony do świadczenia przedemerytalnego (decyzja – k. 16 t. III akt ZUS)

W dniu 21 lipca 2016 roku złożył wniosek o emeryturę pomostową (wniosek – k. 1-5 t. II akt ZUS).

Wśród przedłożonych dokumentów znajdowało się między innymi świadectwo wykonania prac w szczególnych warunkach z dnia 10 grudnia 2014 roku wystawione przez (...) Budownictwo sp. z o.o. z siedzibą w W., z którego wynikało, że L. Z. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy był zatrudniony na stanowiskach: pomocnik montera, starszy monter, monter specjalista, monter urządzeń telekomunikacyjnych, starszy teletechnik, starszy specjalista teletechnik, starszy specjalista teletechnik ds. utrzymania infrastruktury, starszy specjalista teletechnik ds. budowlanych, starszy specjalista teletechnik do zadań budowlanych, starszy specjalista teletechnik ds. realizacji zadań budowlanych, wykonując pracę w szczególnych warunkach w okresie od dnia 15 października 1974 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku (w tym od dnia 29 października 1975 roku do dnia 15 października 1977 roku okres zasadniczej służby wojskowej, z powrotem do zakładu pracy w dniu 1 listopada 1977 roku). Wskazano, że wymieniony okres jest okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin § 4 ust. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze - Dz. U. Nr 8 poz.43 z 1983 roku) (k. 17 t. II akt ZUS).

Na podstawie złożonych dokumentów Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił, że wnioskodawca legitymuje się stażem ubezpieczeniowym w wymiarze 41 lat, 8 miesięcy i 12 dni, w tym 38 lat, 7 miesięcy i 27 dni okresów składkowych oraz 3 lata i 15 dni okresów nieskładkowych. Nadto organ rentowy uznał mu okres wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wymiarze 31 lat, 4 miesięcy i 16 dni (karta przebiegu zatrudnienia – k. 27 t. II akt ZUS).

Organ rentowy uznał, że wnioskodawca po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych oraz że na dzień 1 stycznia 2009 roku nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszącego, co najmniej 15 lat, zgodnie z treścią art. 4 w związku z art. 49 cytowanej ustawy, wobec czego zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 16 sierpnia 2016 roku odmówił przyznania L. Z. emerytury pomostowej (decyzja – k. 29 t. II akt ZUS).

Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca został zatrudniony w (...) Państwowych – Zarządzie (...) w M. w dniu 15 października 1974 roku, na stanowisku pomocnika montera (pismo – k. 2 część B a.o.). Po odbyciu zasadniczej służby wojskowej w okresie od dnia 29 października 1975 roku do dnia 15 października 1977 roku, powrócił do macierzystego zakładu pracy w dniu 1 listopada 1977 roku i powierzono mu stanowisko montera (pkt 7 świadectwa pracy – k. 13 t. II akt ZUS, pismo – k. 6 części B a.o.). Następnie od dnia 1 stycznia 1979 roku wnioskodawca został przeniesiony na stanowisko starszego montera (angaż – k. 7 części B a.o.), od dnia 1 października 1983 roku na stanowisko montera specjalisty (angaż – k. 16 części B a.o.), od dnia 1 sierpnia 1986 roku na stanowisko montera urządzeń telekomunikacyjnych (angaż – k. 22 części B a.o.) od dnia 1 stycznia 1993 roku na stanowisko starszego teletechnika w zawodzie montera urządzeń telekomunikacyjnych (angaż – k. 46 część B a.o.). Z dniem 1 listopada 1993 roku wnioskodawca stał się pracownikiem Oddziału (...) i (...) w S. (angaż – k. 48 części B a.o.). Od dnia 1 lutego 1994 roku powierzono mu stanowisko specjalisty teletechnika (angaż – k. 51 części B a.o.). Z dniem 1 lipca

1996 roku skarżący został przekazany do dalszego zatrudnienia w (...) Zakładzie (...) w W., od dnia 1 stycznia 2000 roku stał się pracownikiem (...) Zakładu (...) w W., a od dnia 1 stycznia 2001 roku pracownikiem (...) Państwowych Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. (angaż – k. 72, 77 i 82 części B a.o.). Od dnia 1 maja 2001 roku powierzono mu stanowisko starszego specjalisty teletechnika (angaż – k. 83 części B a.o.), a od dnia 1 października 2001 roku został pracownikiem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. z zachowaniem dotychczasowego stanowiska (angaż – k. 85 części B a.o.). Z dniem 1 stycznia 2008 roku powierzono mu stanowisko starszego specjalisty teletechnika do spraw utrzymania infrastruktury (porozumienie – k. 126 części B a.o.), a z dniem 1 października 2013 roku stanowisko starszego specjalisty teletechnika ds. budowlanych (następnie do zadań budowlanych i do realizacji zadań budowlanych) (porozumienie – k. 150 część B a.o.). W ostatnim okresie zatrudnienia od dnia 1 kwietnia 2014 roku pracodawcą skarżącego było (...) siedzibą w W.. Stosunek pracy został rozwiązany z dniem 31 grudnia 2015 roku (świadcstwo pracy – k. 13 t. II akt ZUS).

Pracodawca L. Z. potwierdził, że w okresie od dnia 15 października 1974 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku wykonywał on prace w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin oraz że nie była to praca wykonywana w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych (świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach – k. 17 t. II a.o., pisma (...) - k. 29 i 34 a.s.).

Sąd w pełni obdarzył wiarą dokumenty zgromadzone w niniejszej sprawie, albowiem nie były kwestionowane przez strony. Stan faktyczny bowiem nie był generalnie sporny między stronami, kwestię sporną natomiast było to czy wnioskodawca w tak ustalonym stanie faktycznym spełnia wszelkie warunki od których ustawa o emeryturach pomostowych uzależnia przyznanie tego świadczenia.

Sąd Okręgowy w Lublinie zważył, co następuje:

Emerytury pomostowe zostały wprowadzone do systemu ubezpieczeń społecznych przez ustawę z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2009 roku i dotyczy ubezpieczonych zatrudnionych w szczególnych warunkach i szczególnym charakterze i urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku. Zastąpiły one emerytury w niższym wieku przyznawane na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze. Prawo do tego świadczenia było nabywane z reguły w niższym niż wiek emerytalny wiek pod warunkiem wykazania piętnastoletniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Cechą charakterystyczną emerytur pomostowych, odróżniającą od emerytur w niższym wieku, jest ich przejściowy charakter. Prawo do tego świadczenia ustaje nie tylko z dniem śmierci uprawnionego, ale również z dniem poprzedzającym dzień nabycia prawa do emerytury w wieku powszechnym.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 664) prawo do tego świadczenia przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;

6) po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych;

7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy;

L. Z. spełnia warunki opisane w treści art. 4 pkt 1-5 i 7 ustawy. Urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku (27 kwietnia 1956 roku), ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat (31 lat, 4 miesiące i 16 dni), ukończył 60 lat (w dniu (...) roku), ma okres składkowy i nieskładkowy, wynoszący, co najmniej 25 lat (41 lat, 8 miesięcy i 12 dni), nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy (z dniem 31 grudnia 2015 roku) oraz przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383)

W przypadku wnioskodawcy są to prace, o których mówi wydane na podstawie wspomnianego art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43, ze zmianami). W 4 ust. 3 wskazano, że do okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach, zalicza się także okresy pracy górniczej w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz okresy zatrudnienia na kolei w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin, a także okresy pracy lub służby, o których mowa w § 5-10. Poza sporem zaś było w niniejszej sprawie, że okres zatrudnienia od dnia 15 października 1974 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku (a pracodawca okres ten rozciągał nawet do dnia 31 grudnia 2008 roku) jest okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 28 kwietnia 1983 roku o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 roku, Nr 23, poz. 99, ze zmianami). L. Z. był bowiem zatrudniony w jednostkach organizacyjnych przedsiębiorstwa państwowego (...) (...) – vide art. 5 ustawy.

Kluczową sprawą w przypadku wnioskodawcy było spełnienie przez niego warunku opisanego w treści art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych (wykonywanie po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych)

Z ustaleń poczynionych w toku postępowania wynika, że wnioskodawca prace w szczególnych warunkach wykonywał jedynie do dnia 31 grudnia 2008 roku, natomiast po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywał żadnej pracy w szczególnych warunkach. Okoliczność ta została ustalona na podstawie świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach, który to dokument nie budził żadnych wątpliwości Sądu. Okoliczność ta została również przyznana przez pełnomocnika wnioskodawcy na rozprawie w dniu 17 sierpnia 2017 roku (k. 44v. a.s.).

Ustawodawca przewidział możliwość złagodzenia wymogu konieczności wykonywania po dniu 31 grudnia 2008 roku pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Art. 49 ustawy daje bowiem możliwość ustalenia prawa do emerytury pomostowej osobom które po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywały pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Do ustalenia prawa do emerytury nie wystarczy jednak stwierdzenie, że na dzień 1 stycznia 2009 roku ubezpieczony ma okres prac w szczególnych warunkach wynoszący ponad 15 lat.

Regulacja wynikająca z przepisu art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych jest regulacją szczególną w stosunku do tej, jaka wynika z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych. Odstępstwo od zasady wynikającej z art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych (obowiązku wykonywania pracy w szczególnych warunkach po dniu 31 grudnia 2008 roku) zawężone jest jednak wyłącznie do tych ubezpieczonych, którzy na dzień 1 stycznia 2009 roku legitymują się okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych ściśle w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. Nie wystarczy zatem wykazanie się na ten dzień wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu

ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, albowiem konieczne jest także, aby praca ta była pracą w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych (art. 49 pkt 3).

Wskazać należy, że w zakresie interpretacji przepisu art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych zapadł w dniu 13 marca 2012 roku wyrok Sądu Najwyższego w sprawie II UK 164/11 (OSNP 2013/5-6/62), w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 i 49 w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub przepisów dotychczasowych) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych, a więc po dniu 1 stycznia 2009 roku. W przypadku kiedy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy w warunkach szczególnych według poprzednio obowiązujących przepisów, to może nabyć prawo do „nowego” świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu obecnie obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych). Innymi słowy, brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej takiemu ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze dziś nie może być kwalifikowany w ten sposób. Sąd Najwyższy stwierdził, że nie spełnia przesłanki określonej w art. 49 pkt 3 w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych ubezpieczony, którego dotychczasowy okres pracy nie jest okresem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. Jeśli więc prace wykonywane przez uprawnionego we wskazywanych przez niego okresach nie były ani pracami w szczególnych warunkach, ani w szczególnym charakterze w rozumieniu aktualnie obowiązujących przepisów art. 3 ust. 1 i 3 w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych, to ubezpieczonemu nie przysługuje prawo do emerytury pomostowej (por również wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2012 roku, I UK 164/12, LEX nr 1284720, w którego tezie stwierdzono, że określenie „okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3” zawarte w art. 49 pkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych oznacza okres pracy wskazany w art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych bez wliczania do niego okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

Wobec tego warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 i art. 49 ustawy, jest więc legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po 1 stycznia 2009 roku. W przypadku kiedy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy „szczególnej” według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy). Innymi słowy brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonej, której dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, dziś nie może być tak kwalifikowany.

Nie zachodziły zatem podstawy do przyznania wnioskodawcy emerytury pomostowej. Wnioskodawca nie spełnia przesłanki określonej w art. 49 pkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ wykazane przez niego okresy pracy, nie są okresami pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. L. Z. wykonywał prace na stanowiskach pomocnika montera, montera, starszego montera, montera specjalisty, montera urządzeń telekomunikacyjnych, starszego teletechnika w zawodzie montera urządzeń telekomunikacyjnych, stanowisko specjalisty teletechnika. Były to prace zaliczane do okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach, bowiem skarżący pozostawał wówczas z zatrudnieniu na kolei w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin w jednostkach organizacyjnych przedsiębiorstwa państwowego (...) (...)Prace wykonywane na tych stanowiskach nie są jednak już uznawane za prace

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez przepisy ustawy o emeryturach pomostowych. Ustawa ta w załączniku nr 2 pod poz. 5 wymienia tylko prace maszynistów pojazdów trakcyjnych (maszynista pojazdów trakcyjnych, maszynista instruktor, maszynista zakładowy, maszynista wieloczynnościowych i ciężkich maszyn do kolejowych robót budowlanych i kolejowej sieci trakcyjnej, kierowca lokomotywy spalinowej o mocy do 300 KM, pomocnik maszynisty pojazdów trakcyjnych) i kierowników pociągów. Wymienionych prac wnioskodawca bezsprzecznie nie wykonywał.

Orzeczenie o kosztach procesu uzasadnia art. 98 § 1 k.p.c. (a contrario).

Z tych względów i na podstawie powołanych przepisów oraz na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji wyroku.